Осінній лист

Анатолій Клименко

Спадає листя із тополі,
Яке в траву, яке під ноги.
І що сказати можна долі,
Яка встеляє нам дороги.

Пройшов твій вік, зелений брате,
Усі вітри — твої були.
Котрийсь — ласкавий, той — завзятий,
Вже сумувати не дали.

З тобою небо говорило,
На сонці вигрівав боки.
А серце радісно щеміло,
І так пройшли твої роки.

Ввібравши сонця позолоту,
І голубінь ясних небес,
Ти справно всю робив роботу,
Щоб стовбур навесні воскрес.

Ти разом з усіма братами
Про дерево не забував.
З його могутніми гілками
Ти вітру волю не давав.

Ти прихисток давав у тіні,
І від дощу когось ховав.
А на твоїй широкій спині
Не раз метелик вже дрімав.

Та час спливав, не знав спочину,
Пройшло тепло і довгі дні.
І вже тобі в холодну днину
Є що згадати в довгім сні.

Тепер під деревом вкриваєш
Від холоду замерзлі дні.

Своє ти літо пам'ятаєш,
І шлеш привіт новій весні.

12.11.2026